

1883 En mønsterfarm i Minnesota

Hvor mange ganger i mine skrivelser og fortellinger fra Amerika har jeg ikke brukt uttrykket "*graset var ikke grønnere på andre siden*", et vel lite presist uttrykk, da det som kan være lykke og framgang for en familie, kunne bli sett på som mest et nederlag av en annen. Utgangspunktet her hjemme i Norge for de som utvandret, var selvsagt like forskjellige som resultatet ble på andre siden av Atlanteren. Men felles for de fleste var i det minste *håpet*. Det var selvsagt stor forskjell på å komme til Amerika med en hel familie i forhold til en sterk ungkar i rette alderen uten forpliktelser og ansvar overfor andre enn seg selv. Det å reise over alene, for ikke å si - reise foran familien, hadde sine klare fordeler. En av dem som på et vis gjorde det, var Sivert Ole Klefsaas. Jeg vil ikke nøle med å si at han var en av dem som fant graset grønnere på andre siden. Men så kom han fra lengst inne ved Ausetvatnet i Hegra, fra Klefsås østre, slik at det mest ikke kunne gå annet enn oppover. Sliterfolket på Klefsås var ikke av dem som hadde fått noe gratis her i livet, der tidligere oppsittere hadde fått merke livets harde realiteter da tre av deres barn brant inne. Se *Stjørdalens krønike*, bind 4 - side 15. Jeg har lyst til å ta med disse få linjer om et menneske fra langt inne i utmarka i Stjørdalen, som med sin flid og store arbeidskapasitet viste at det nytter, dersom en har tålmodighet og en langsiktig plan. Han var en pioner, en veiviser - en som kostet godt for egen dør før han bød noen inn. Han tok ett skritt om gangen og la grunnlaget for resten av sin familie. Han sådde, høstet og delte med dem. Han satte tæring etter næring. Han gjorde det slik det skal gjøres. Et foregangsmenneske fra Hegras dype skoger.

Sivert ble født den 30. juni 1856 som sønn av Ole Haagensen Avelsgård Klefsaas, f. 1826 og Gurina Froyum, f. 1830. Hennes foreldre var Sigrid Haftorsdatter Mørset (1789-1879) og Gunnar Johnsen Frøyum (1786-1829). Sistnevnte hadde fire søsken, hvorav tre var døvstumme.

Robert Klefsaas (barnebarn av Gustav), Lois Klefsaas (datter av Gustav), Ruth Sunvold (datter av Gustav) og Peggy Britton (barnebarn av Gustav), i Bloomington ved Minneapolis i mai 2011.

Etter at Sivert kom til Amerika i 1872, var han først fire år i Goodhue County, Minnesota - før han dro nordvestover til Lac qui Parle County, hvor han fikk seg land for \$ 1.25 pr. acre.(ca. sju kroner for fire mål). Han bodde ganske så ensomt til langt ute på prærien, beskyttet av ”a shotgun” mot indianere og ville dyr. Først grov han seg ei jordhule. Møysommelig bygde han

The Pine Grove Farm, som Klefsaasfarmen het den gangen, - i dag er den nedlagt og under forfall

seg så ei hytte av trestokker og plank. Det var store avstander. Skulle han hente forsyninger, måtte han bruke over en dag hver vei til Benson. En gang ble han overrasket av snøstorm. Da slapp han hestene løs, velte vogna og berget seg under den. Farmen han møysommelig bygde opp ble liggende i det som het Section 31 i South Lake Shore Twp. Gjennom en femårsperiode kalte han seg Sam K. Olsen, da han mente at de fleste hadde problemer med å uttale hans navn. At han forandret navnet til Olsen, var kanskje ikke det smarteste han hadde gjort. Dem var det nok av. Derfor gikk han tilbake til sitt opprinnelige navn.

Sivert hadde en plan, - et ønske. Han jobbet målbevisst, og seks år senere, i 1878, sendte han brev og penger til sine hjemme i Norge om å komme etter. Og de kom, foreldre og 11 søsken. Alle slo seg ned nord av Madison, MN. Og ikke nok med det. I 1880 sendt han tilsvarende til sin kjæreste Malena Lorentsdatter Fossen (f.1862) hjemme i Norge. Henne forlot han åtte år tidligere. Dette med *kjæreste* er kanskje noe overdrevet, selv

Robert Klefsaas og hans x-kone Patti på besøk i Norge og Hegra i september 2010

om amerikanske kilder bruker ordene: *childhood sweatheart*. Hun var tross alt bare ti år da Sivert forlot gamlelandet. Vel, hun kom sammen med sine foreldre (Lorents Haugås og Guru Tømmerås) og to søsken over i 1883. Så det var ingen liten familie Sivert hadde skaffet grunnlaget for og betalte reisen for. Sivert giftet seg med sin Malena den 12. juni 1883. Deres farm ble hetende The Pine Grove Farm. De fikk åtte barn, hvorpå de tre eldste døde av tuberkulose. Sivert Klefsaas ble medlem av Madison Lutheran Church, og ungene gikk i skole i District #49 ca. 2 1/2 km unna gården. Fra Sivert stammer så Gustav, som igjen er far og bestefar til mine kilder på bildet. Flere av etterkommerne har gjort det meget bra i Amerika, blant annet Robert Klefsaas, som eier to banker. Han og hans kone besøkte Hegra høsten 2010. Kontakten fra Amerika til gamlelandet har gått via Arne og Sigrid Klefsås, uten at de er direkte i slekt med bankieren i Bloomington. Jeg har valgt å la det bli med det denne gangen, skjønt ulike familier i vårt nærmiljø er nok i slekt med våre venner fra Minnesota.

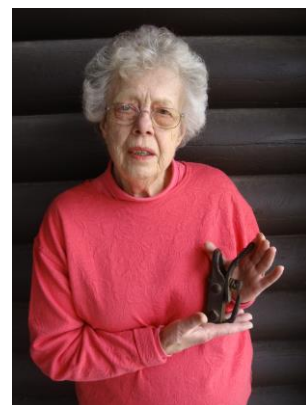

Arne og Sigrid Klefsaas, torsdag 13. september 2012

Sivert var en dyktig farmer, med meget gode avlinger. Han hadde Shorthorn buskap, Duroc-Jersey hocs - og senere importerte han Holstein kyr. Ved siden av drev han stort innen Black Minorca kyllinger. Den 4. mars 1913 tok han patent (# 1 055 281) på en oppfinning: "hay sling trip-hook" som ble brukt til å lesse høyet inn på låven (the barn mow).

Lois Klefsaas og Eva Wahlstrøm Stacy på grava til Malena og Sivert i Madison, MN

Lois Klefsaas med oppfinnelsen, mai 2011

Denne er utstilt i Lac qui Parle Historical Building. Likeledes er en kjele som hans kone tok med fra Norge i 1880. Sivert døde på selveste 17. mai i 1921. Malena døde 23. juni 1930. De er gravlagt på kirkegården inne i Madison. The Pine Grove Farm (Klefsaas farmen) ble anerkjent av The Farmer Magazine og the State of Minnesota som en "*Century Farm*".